

Föreningen Medelplana-Ungdomen

År 1912 bildades i Medelplana en kyrklig ungdomskrets. Utom det för en sådan sammanslutning vanliga, eller så att säga naturliga arbetsfältet, bibelstudium o.d., ordnande den också arbetsaftnar för såväl pojkar som flickor. 1914 ville ungdomarna gå ett steg längre och under sommaren söka få till stånd idrottsövningar och lekar. Då den dåvarande kyrkoherden ej ville gå med på en sådan ordning beslut ungdomarna att bryta sig ut ur ungdomskretsen. Tillslutningen till denna blev från början god och det visade sig att den nya föreningen var något som behövdes förorten. Namnet blev helt enkelt "Medelplana-Ungdomen", men givetvis omslöt den också ungdomar från Västerplana.

Den nya föreningens motto blev "Allt för varandra!". Den första paragrafen i stadgarna säger: "Föreningens uppgift är att arbeta för ungdomens utveckling i såväl kroppsligt sp, andligt hänseende." Denna uppgift skulle förverkligas genom: a) föredrag, dels i religiösa och dels i allmänbildande ämnen, B) samkväm, sång och musik, c) lek och idrottsövningar, utflykter och fotvandring samt arbetsaftnar.

En vacker plats i den s.k. "långserödjä" uppläts till idrottsplats av greve Sven Hamilton på Trolmen, kostnadsfritt, och här uppfördes år 1915 en sommarstuga. Ingen av ungdomarna i föreningen hade något kapital eller några större inkomster, men alla bidrog med någon krona till byggnadskostnaderna och alla som kunde, hjälpte till med bygget så att det stod färdigt frampå sommaren detta år.

Ledare för föreningen var från starten folkskollärare Justus Nilsson, som med sin ljusa, glada syn på livet framstod att entusiasmera ungdomarna på alla sätt och fick dem att vara verksamma var efter sin förmåga. Föreningen fick under hans ledning en liten men god sångkör, som medverkade vid festliga tillfällen. Under vintern hölls möten i folkskolan eller i något hem där det fanns god plats. Arbetsaftnar ordnades för flickorna, och pojkarna slöjdade i skolans slöjdsal under ledning av slöjdlärare Gustaf Andersson.

Sommartid hölls idrottsövningar på "idrottsplatsen" på söndagseftermiddagarna, även gymnastik övade s samt bollekar och som avslutning i regel en stunds sånglekar, utflykter företogs också ofta per motorbåt till Läckö, Ullersund, Årnäs och andra platser samt fotvandring till olika platser på Kullen.

I augusti varje år brukade föreningen avhålla en fest där tävlingar hölls i några idrottsgrenar och visserligen enkla men dock priser utdelades till de bästa deltagarna. Dessutom förekom något föredrag av någon god talare, som kunde ha något att ge, samt sång mm. Den första festen hölls 1914 och den sista 1919. Vid några av de sista festerna utfördes även amatörteater av medlemmarna.

En förening som denna, måste ha den ledare som har förmåga att leda och som har tid att offra för saken. Så länge MU hade förmånen att ha Justus Nilsson som ordförande gick allt som smort, men han flyttade till Värmland sommaren 1917 och ännu något år hölls arbetet i gång av bara farten. Efter ett par år började dock medlemsskaran att tunnas ut och det gick inte att hålla ihop på samma sätt som tidigare. Ungdomarna flyttade till andra orter där det fanns bättre med arbete med bättre framtidsutsikter, en del gifte sig och fick då andra intressen.

År 1921 fanns ingen lämplig ledare att få längre och medlemsantalet var så lågt att de som återstod, ansåg det var lönlöst att fortsätta. Föreningen blev då upplöst och år 1923 gjordes aktion på föreningens tillhörigheter som inbringade 440 kronor. Enligt

stadgarna överlämnades dessa pengar till en fond inom kommunen avsedd att användas av en eventuell ny förening av samma karaktör, om en sådan kom till stånd.

Det blev alltså en relativt kort tid MU fick verka, men för de omkring 150 ungdomar, som under åren varit med i föreningens arbete, var det säkerligen inte förgäves. Många ha, efter uppnådd mogen ålder talat om de intryck de fick mottaga i sin ungdom genom MU, hur vad de där fick vara med om har hjälpt dem att bygga upp deras framtid och ge dem en rätt inriktning av deras liv. Det friska och fria kamratskap som utvecklades bland föreningens medlemmar var egentligen något nytt för sin tid, men arbetsuppgifterna och målet som hägrade, voro djupaste sett dock i överensstämmelse med den gamla satsen: "En sund själ i en sundkropp."

Källa: Min hemsocken av John E Andersson

Avskrivet Lena Brodin 2003-09-28